

93. Grønne Kranse.

E. Horneman.

Allegro.

1. Grøn-ne Kran-se! Grøn-ne Kran-se! Tre for en Skil-ling! Det raab-te en

Pus-ling saa frej-dig og fro, der var jo alt solgt nu for he-le „to.“ Vel end-

nu han hav-de sin Kurv saa fuld, men Mor-gen-so-len ham lo-ved Guld. Om en

Ti-me om-trent e-re Pen-ge-ne tjent, saa tænk-te han kry og raab-te paa-

ny: Grøn-ne Kran-se! Grøn-ne Kran-se! Tre for en Skil-ling!

2. Grønne Kranse! Grønne Kranse!

Fem for en Skilling!

Det raabte det lille vemodige Bryst
ved Middag med bange og travrig Røst...
Ak! min Kurv er fuld, og jeg selv er træt...
Mon lille Moder i Dag bli'er mæt?

Mon jeg udsolgt kan faa?—

Saadan tænkte den smaa.

Han satte sig ned,

og saa blev han ved:

||: Grønne Kranse! || Fem for en Skilling!

3. Grønne Kranse! Grønne Kranse!

Syv for en Skilling!

End synger paa Gaden det fattige Skind
ved dæmrende Aften med Graad paa Kind.
Se, nu Solen ned bag de Bølger gik.
Og han har ej solgt sin lille Butik...
Og saa Kransene smaa?—

Ak, ja visne de maa!—

Med Ho'det han hang,

men endnu han sang:

||: Grønne Kranse! || Syv for en Skilling!

Vilh. Fristrup.